

85-ĐỆM BÔNG⁴⁴⁶

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo đem nệm lớn, nệm nhỏ giường cây, giường dây, độn đầu-la-miên⁴⁴⁷ vào trong. Các cư sĩ thấy đều cùng nhau cơ hiềm, nói: Sa-môn Thích tử này không biết xấu hổ, không có lòng thương, đoạn mạng sống của chúng sanh. Bên ngoài tự xưng rằng tôi tu chánh pháp mà độn đầu-la-miên vào trong giường cây, giường dây, nệm lớn, nệm nhỏ, giống như quốc vương, như Đại thần. Như vậy có gì là Chánh pháp?

Các Tỳ-kheo nghe, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm tách nhóm sáu Tỳ-kheo: Sao độn đầu-la-miên vào trong giường dây, giường cây, nệm lớn, nệm nhỏ?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Sao độn đầu-la-miên vào trong giường dây, giường cây, nệm lớn, nệm nhỏ, khiến cho cư sĩ cơ hiềm?

Quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, dùng bông đầu-la, độn làm đệm lớn, đệm nhỏ,

446. Ngũ phần: Ba-dật-đề 84; Tăng kỳ, Thập tụng, Căn bản: 86. Pali, Pāc. 88.

447. Đầu-la-miên 兜羅綿. Xem giải thích đoạn sau. Pali: Tūla, bông gòn.

giường dây, giường cây, đã đồn thành, Ba-dật-đề⁴⁴⁸.

A. GIỚI TƯỚNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Đâu-la: Bông cây bạch dương, bông cây dương liễu, bông bồ đề. Giường cây: Có năm thứ như trên.

Giường dây: Cũng có năm thứ như đã giải ở trước. Nệm lớn: Dùng để nằm.

Nệm nhỏ: Dùng để ngồi.

Nếu Tỳ-kheo dùng đâu-la-miên đồn vào trong giường cây, giường dây, nệm lớn, nệm nhỏ, tự mình làm mà thành Ba-dật-đề; không thành, phạm Đột-kiết-la. Nếu bảo người làm mà thành thì phạm Ba-dật-đề, không thành phạm Đột-kiết-la. Nếu vì người khác làm, thành hay không thành đều phạm đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Hoặc cỏ cưu-la-da, cỏ văn nhã, cỏ ta-bà⁴⁴⁹ hoặc dùng lông chim, kiếp bối, giẻ rách các thứ, hoặc dùng làm vật lót vai, làm gối để trên xe thì không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.